

'קדימה'

יצאה ב- 5 בנובמבר 1947, מוונציה (איטליה) כשעל סיפונה 794 מעפילים. נתפסה ע"י הבריטים בקרבת ביירות, הובלה לחיפה, והמעפילים גורשו לקפריסין.

מפרט טכני

שמות קודמים	Rafael Luccia, שם נוסף - אליה.
שם צופן	מיכאל.
שנת בניה	1921.
סוג כלי השייט	ספינת מפרש + מנוע, שני תרנים, בנויה עץ. אורך 43 מ'; עומק בים 3.5 מ'; גובה מעל המים 3.5 מ'.
תפוסה	200 טון.
הנעה	מנוע דיזל גרמני, 240 כ"ס, יוצר בשנת 1940 בקיץ, תוצרת Deutsce Motoren Werke, מדחף 310 סל"ד
מהירות	6.5 קשרים.

רכש והכנה

הרוכש	המוסד לעלייה ב'.
מקום הרכישה	איטליה.
גילוי בריטי בשלב זה	לא ידוע.
צוות ההכנה	מלווי הספינה.
ארגון הספינה להעפלה	קונסטרוקציה של צינורות מתכת ובתוכה מיטות בשש קומות, שנבנתה בתוך מחסן הספינה. כן נבנו מטבח, מבני שירותים ומרפאה. הובאו 26 טון מים; מזון ל- 14 יום; 16 טון דלק.

צוות ומלווים

מפקד הספינה	זאב פז- פלי"ם.
מלווים נוספים	חיים וינקלר – פלי"ם, נירה הררי, זאב רותם.
גדעונים	מקס כהן.
מכשיר קשר	שני מקלטים מטיפוס B.C.; שני משדרים תוצרת עצמית, אנטנה 12 מטר.
רב חובל	איטלקי.
צוות	שמונה ימאים איטלקים - קצין ראשון, רב מלחים, טבח, שני מלחים, שלושה מכונאים, מהם אחד יהודי אמריקני.

העלאת מעפילים

האי Pellestrina מדרום לוונציה.	נמל / אזור ההעלאה
העמסה חשאית ללא ידיעת השלטונות.	יחס השלטונות
794.	מספר מעפילים
מתנועות נוחם, גורדוניה, השומר הצעיר - הנוער הדתי מרומניה, פולין, יוון, מהם 437 גברים, 252 נשים, 103 תינוקות והשאר צעירים.	מוצא ושיוך תנועתי
נקודת עלייה א', במג'נטה ליד מילנו. שם שהו כמה חודשים ועברו הדרכה.	מחנה המעפילים
במשאיות.	דרך הגעה לאזור העלאה
הספינה עגנה בתעלת המקשרת בין ונציה לקיוג'יה (Chioggia), במרחק 20 מ' מהחוף. ארבע סירות דיג בנות 100 טון כל אחת העבירו את האנשים, 200 איש בכל הפלגה, מקיוג'יה לספינה, מרחק ארבעה מיל. כשהגיעו לספינה, העלו את האנשים בסולמות, ותוך שעתיים הסתיימה ההעלאה.	ההעלאה
האנשים חולקו ל- 20 קבוצות על-פי המחנות שמהם באו. 18 איש שהיו בנקודת עלייה א' שימשו כאחראים.	ארגון הספינה

הערה

לאחר יציאת הספינה לים הפתוח התברר שעשרה ימאי פלי"ם ממאגר המלווים באיטליה, שסייעו בהעלאת המעפילים, נשכחו בספינה. הוחלט להורידם בסירה. בהגיעם לחוף אנקונה הם נעצרו ושוחררו כעבור שבועיים בהתערבות עדה סרני.

ההפלגה

5 בנובמבר 1947.	תאריך ההפלגה ושעה
ונציה, לאורך הים האדריאטי, אוטרנטו, קורפו, כף מטפן, צפונה לכרתים, דרומית לרודוס, כף אנמור (החוף הדרומי של תורכיה), כף אנדריאס (הקצה הצפון-מזרחי של קפריסין) ודרומה, במקביל לחוף הסורי והלבנוני.	נתיב ההפלגה
על-פי התכנון המקורי היתה צריכה להתקיים פגישה בלב ים עם הספינה 'עלייה', שיצאה באותו יום, אולם הדבר לא יצא לפועל מפני שהקשר ב'עלייה' לא פעל. ב-14 בנובמבר הגיעה הוראה להפליג לארץ ולא להעביר את האנשים. ב-16 בנובמבר התקלקל מקלט הרדיו.	אירועים בדרך

עימות עם הבריטים

<p>הספינה התגלתה לראשונה על ידי שני מטוסים ב-15 בנובמבר, בשעה 11:30, בהיותה במרחק 70 מיל מערבית לביירות. ב-14:00- הופיעו שוב מטוסים. ב-15:30- הופיעה משחתת R 50.</p>	<p>גילוי וליווי בריטי</p>
<p>התנגדות פסיבית בלבד, להסתיר את מכשירי הקשר בסליק, על המלווים להסתתר בסליק, ואחד מהם יתלווה למעפילים אם יועברו לקפריסין.</p>	<p>הכנות לעימות והוראות</p>
<p>כאשר הופיעה המשחתת, עלו האנשים לסיפון. ב-16 בנובמבר עלו הבריטים על הספינה ללא התנגדות, מחשש פן יתהפכו אם יהיה מאבק, שכן הספינה הייתה רעועה. לא הייתה תקשורת במהלך העימות. הספינה אולצה להגיע לנמל חיפה בליווי המשחתות הבריטיות.</p>	<p>העימות ותוצאותיו</p>

חילוץ מלווים

<p>להסתתר בסליק.</p>	<p>הוראות והכנות לחילוץ</p>
<p>הוכן מחבוא בין הסיפון ותקרת הארון של רב המלחים. שם הסתתרו זאב רותם, זאב פז ומקס כהן. פועלי ניקיון וביניהם אנשי פלי"ם הגיעו וחילצו אותם לאחר הורדת המעפילים. חיים וינקלר, רופא האוניה, והאחות נירה הררי נשלחו עם המעפילים לקפריסין.</p>	<p>החילוץ</p>

תוצאות

<p>לקפריסין.</p>	<p>לאן הגיעו המעפילים</p>
------------------	---------------------------